

Sygn. akt IV KKN 424/96

W Y R O K
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2000 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie - Izba Karna na rozprawie w składzie następującym:

Przewodniczący: SSN – Marek Sokołowski (spraw.)

Sędziowie: SSN – Ewa Gaberle

SSO del. do SN – Wiesław Błuś

Protokolant – Teresa Jarosławska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej – Stefana Szustakiewicza

po rozpoznaniu w dniu 21 grudnia 2000 r.

sprawy **Z. W. i J. I.**

skazanych z art. 25 F ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanych
od wyroku Sądu Wojewódzkiego w K.

z dnia 20 sierpnia 1996 r., sygn. VII Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w C.

z dnia 25 kwietnia 1996 r., sygn. II K [...]

- 1. uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi Okręgowemu w K. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym,**
- 2. zasądza zwrot opłat od kasacji w kwotach po 300 zł na rzecz skazanych Z. W. i J. I.**

U Z A S A D N I E N I E

Sąd Rejonowy w C. wyrokiem z dnia 25 kwietnia 1996 r. sygn. akt II K [...] uznał W. W. i J. I. za winnych tego, że w okresie od 1 lutego 1994 r. do 4 maja 1994 r. w C. wspólnie i w porozumieniu, będąc właścicielami Hurtowni [...] dopuścili do realizacji należności z pominięciem rachunku bankowego, które przekroczyły dopuszczalną równowartość 1.000 ecu przy obrocie miesiąca poprzedniego przekraczającym równowartość 10.000 ecu - to jest występku z art. 25 f ustawy z dnia 23 grudnia 1998 r. o działalności gospodarczej i skazał ich na kary grzywny po 20.000 zł.

Sąd Wojewódzki w K. – po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonych – wyrokiem z dnia 20 sierpnia 1996 r. sygn. akt VII Ka [...] utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego.

Obrońca skazanych zaskarżył powyższy wyrok kasacją zarzucając :

1. obrazę art. 25 f ustawy o działalności gospodarczej polegającą na przyjęciu, że spółka prowadzona przez oskarżonych podlegała regułom ustalonym w tej ustawie w zakresie rozliczeń,
2. naruszenie art. 24 § 2 kk z 1969 r. polegający na niezastowaniu tego przepisu wobec skazanych,
3. naruszenie art. 26 kk z 19669 r. oraz art. 27 kk przez nierozważenie możliwości zastosowania tych przepisów wobec oskarżonych.

Nadto w uzasadnieniu skargi kasacyjnej jej Autor podniósł, że nie został rozpoznany zarzut podniesiony w apelacji, iż nie ustalono kiedy firma A. przeszła z księgowości uproszczonej na pełną.

W konkluzji skargi kasacyjnej obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Rejonowego i przekazanie sprawy sadowi I-szej instancji do ponownego rozpoznania.

Prokurator w pisemnej odpowiedzi wniósł o jej oddalenie.

Rozstrzygając sprawę Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy rozpoznaje kasację w granicach zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 536 kpk). Zarzuty podniesione mogą być także w uzasadnieniu i do ich rozpoznania nie jest niezbędne by prawidłowo zostały wskazane przepisy prawa, których naruszenie jest zarzucane. Istotne jest natomiast, by określone zostało uchybienie, z którego wyprowadzany jest zarzut naruszenia prawa.

W niniejszej sprawie zasadny jest zarzut podniesiony w uzasadnieniu kasacji - dotyczący nierozpoznania zarzutu podniesionego w apelacji. Sąd Rejonowy trafnie przyjął, że stosownie do orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 26 kwietnia 1995 r. sygn. K 11/94 (Dz. U. Nr 141 poz. 700) dla odpowiedzialności karnej oskarżonych niezbędne było ustalenie, iż obie strony transakcji opłaconych w formie gotówkowej prowadziły księgowość pełną. W związku z tym w uzasadnieniu wyroku poczynione zostało następujące ustalenie „ponieważ zarówno spółka cywilna oskarżonych, jak i A. prowadzili pełną księgowość (wyjaśnienia oskarżonych, pismo Urzędu Skarbowego w C. k. 28, zeznania świadka D. A. k. 18) nie odnosi się do nich orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego ...” (k. 87). Ustalenie to jest nieprecyzyjne bowiem nie stwierdzono w nim jakiego okresu dotyczy. Należy zatem domyślać się, iż dotyczy okresu popełnienia przestępstwa (tj. od 1 lutego do 4 maja 1994 r.). Powołane w uzasadnieniu wyroku dowody nie dawały podstawy do takiego

ustalenia. Spółki „A.” dotyczą wyjaśnienia oskarżonego Z. W. (k.77v - „wiadomo mi, że prowadzili oni pełną księgowość, ale nie wiem od kiedy”) oraz D. A. (k. 18 - „od roku 1994, dokładnej daty nie pamiętam, pełną księgowością zajmowało się S. ..). Jest zatem oczywiste, że ustalenia w tej kwestii zostały dokonane przez Sąd Rejonowy z rażącym naruszeniem art. 4 § 1 kpk z 1969 r. Swobodna ocena dowodów nie sięga tak daleko by zezwalać na czynienie ustaleń niezgodnie z treścią dowodu stanowiącego podstawę ustaleń i przedmiot oceny.

W apelacji obrońca oskarżonych zarzucił m. in. obrazę prawa procesowego polegającą na rozstrzygnięciu sprawy „bez dokładnego sprawdzenia zasad księgowości spółki cywilnej A. w B.” (k. 91). Sąd odwoławczy zarzutu tego nie rozpoznał przyjmując błędnie, że „zasady księgowości kontrahenta oskarżonych tj. firmy A. w B. nie mają przy tym znaczenia” (k. 110). Stanowi to rażące naruszenie przepisu art. 406 § 2 kpk z 1969 r.

Omawiane uchybienia mogły mieć wpływ na treść rozstrzygnięcia sprawy bowiem warunkiem odpowiedzialności karnej oskarżonych jest m. in. to by obie strony transakcji podlegającej rozliczeniu prowadziły pełną księgowość. Tak więc niezbędne było ustalenie od jakiej daty spółka A. prowadziła pełną księgowość, zwłaszcza gdy ustalenia Sądu Rejonowego zostały zakwestionowane w apelacji. Uzasadnia to uchylenie zaskarżonego wyroku i czyni zbędnym omawianie dalszych zarzutów podniesionych w kasacji.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy winien ustosunkować się do wszystkich zarzutów podniesionych w apelacji, po ewentualnym uzupełnieniu przewodu sądowego w trybie art. 452 § 2 kpk.

O opłacie od kasacji orzeczono na podstawie art. 527 § 4 kpk

Przewodniczący: SSN (Marek Sokołowski)

Sędziowie: SN (Ewa Gaberle)

SO del. do SN (Wiesław Błuś)

aw

f/es